

15. VILLIERS, A., 1947, Atlas des Hémiptères de France, II. Nouv. Atlas d'Ent., 4 II, p. 49, fig. 30.
16. VREURICK, G., 1931, Liste d'Hémiptères intéressants. *Bull. Ann. Soc. ent. Belg.*, 71 : 100.
17. WAGNER, W., 1939, Die Zicaden des Mainzer Beckens. *Nassauischer Verein f. Naturk.* 86 : 131, 132.

Toen het voorgaande reeds was geschreven, bereikte ons de mededeling van de Heer R. H. COBBEN, dat hij in 1953 de soort *H. dorsata* (Germ.) herhaaldelijk in Wageningen had waargenomen. Pogingen, om in 1953 en 1954 in Loon op Zand de soort terug te vinden, bleven vruchteloos. Verdere nadere gegevens over nieuwe vangsten worden gaarne bij ons ingewacht aan de volgende adressen :

Dr C. DE JONG, Bilderdijklaan 69, Bilthoven,

W. H. GRAVESTEIN, Rubensstraat 87, Amsterdam Z.

Een ab ovo-kweek van *Ortholitha bipunctaria* Schiff. De heer LEMPKE was zo vriendelijk mij op 3 September 1953 „enige” eitjes van genoemde soort te geven afkomstig van vlinders uit Kunrade (Welterberg). Inmiddels waren de diertjes reeds uitgekomen, het krioelde in het flesje van de rupsjes. Tot mijn grote verwondering kwamen 604 van die dingen te voorschijn.

Aangezien het hier waarschijnlijk een eerste ab ovo-kweek van *bipunctaria* betrof, besloot ik ze alle te behouden, hetgeen achteraf maar goed was.

Ik verdeelde de partij over drie bloempotten, waarin pollen klaver stonden, die ik op geregelde tijden vochtig hield. Aangezien de diertjes overdag niet de minste moeite deden van de voedselplant weg te kruipen, kon ik alles zonder afdekking, eerst binnenshuis, daarna in de openlucht, doch onder een afdak, laten staan.

De rupsjes begonnen pas te eten, als het donker werd. Dan plaatste ik de bloempotten voor alle zekerheid onder een glazen stolp, die ik er 's morgens weer afhaalde. Het kweken ging schitterend. Natuurlijk raakten wel eens enkele van die kleine diertjes weg. Want toen ik half October bemerkte, dat de rupsjes ophielden met eten, bleken er nog 531 over te zijn, terwijl toch de sterfte gering was. Ze waren toen nog vrij klein, nog niet half volwassen.

Gedurende de winter liet ik de bloempotten overdag ook open staan onder een afdak, terwijl ik ze tijdens de vorstperiode binnenhaalde.

In Maart 1954 begonnen de diertjes roerig te worden. Er was toen nog geen klaver te vinden, zodat ik moest wachten tot April om de rupsen op verse pollen over te brengen.

Helaas bleek het merendeel toen gestorven te zijn, hoewel ik er niet aan twijfel, dat er ook zoekgeraakt zijn. Ik had er nog maar 36 over, waarvan later nog 16 stierven, zodat 20 rupsen goed en wel de winter waren doorgekomen. Deze groeiden voorspoedig op en leverden alle vlinders van normale grootte.

Uit het bovenstaande blijkt dus, dat de kweek van *bipunctaria* aanvankelijk geen moeilijkheden oplevert, doch dat voor de meeste dieren de gevaarlijke periode de overwintering is, of, zoals in 1954, na beëindiging van de diapause aanbreekt, wanneer niet onmiddellijk voor voedsel gezorgd kan worden.

G. S. A. VAN DER MEULEN, van Breestraat 170, Amsterdam-Z. 1.

Gevraagd: poppen van alle soorten vlinders. Aanbiedingen aan :

J. H. CATS Jr., Timorstraat 174, Haarlem.